

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/54/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122349230
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6122349230.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členov senátu: JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej, v právnej veci žalobcu: AIDER Slovensko s. r. o., so sídlom: ul. Silvánska č. 5450, Bratislava - Karlova Ves, IČO: 47 529 415, proti žalovanému: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom: ul. Bajkalská č. 19B, Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpený: KOOOPERATÍVA poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom: Mlynské nivy 16, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.370,52 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 14. novembra 2024 č. k. 24C/20/2023-167, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 14.11.2024, č. k. 24C/20/2023 - 167, m e n í tak, že:

Žalovaný j e povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.136,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.136,88 eur od 26.01.2022 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

II. Žalobcovi sa proti žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v pomere 65,84 %.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 14.11.2024, č. k. 24C/20/2023-167, žalobu v celom rozsahu zamietol. V druhom výroku súd prvej inštancie priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobca sa domáhal zaviazania žalovaného k zaplateniu istiny 1.370,52 eur s príslušenstvom s odôvodnením, že dňa 19.07.2021 vznikla škodová udalosť na vozidle, ktorého majiteľom bol v čase vzniku škody Peterský V., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. V. X, Bratislava (poškodený). Škoda vznikla v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, ktoré v čase vzniku udalosti viedol M. M. (škodca), ktoré nemalo uzatvorené žiadne povinné zmluvné poistenie za škody pri prevádzke motorového vozidla. Poškodený a škodca spísali záznam o nehode, v ktorom škodca vlastnoručným podpisom priznal zodpovednosť za vzniknutú škodu. Poškodený si následne uplatnil nárok na náhradu škody proti žalovanému. Poisťovateľ poverený likvidáciou škody (Koooperativa poisťovňa a.s.) ukončil likvidáciu poistnej udalosti dňa 10.01.2022 a uhradil sumu vo výške 2.246,54 eur. Poškodený dňa 25.01.2022 postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky všetky svoje práva a nároky vyplývajúce z predmetnej poistnej udalosti na žalobcu, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 25.01.2022. Zo znaleckého posudku, vypracovaného na žiadosť žalobcu, vyplývalo, že výška škody na vozidle poškodeného, predstavovala sumu vo výške 3.617,06 eur s DPH. Žalovaná suma tak predstavovala rozdiel medzi skutočnou výškou škody a už vyplateným poistným plnením. Žalobca mal za to, že žalovaný mal nahradiť skutočnú škodu už pri ukončení likvidácie poistnej udalosti, a preto sa dostal do omeškania uplynutím lehoty podľa § 11

ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. (ďalej len „zákon o PZP“) z časti rovnajúcej sa 1.370,52 eur. Podotkol, že žalovaný ukončil likvidáciu dňa 10.01.2022, a teda termín splatnosti nastal dňa 25.01.2022. Z uvedeného dôvodu si žalobca uplatnil nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni 25.01.2022, čiže 26.01.2022.

3. Žalovaný sa vyjadril v odpore s odôvodnením, že poisťovňa poverená likvidáciou škody sa s odborným vyjadrením oboznámila, ale s tam uvedenou výškou škody sa nestotožnila z dôvodu, že vynaloženie uvedených nákladov nebolo zo strany poškodeného preukázané a vychádzala z požiadavky poškodeného riešiť škodu rozpočtom (t. j. bez preukazovania dokladov o nákupe náhradných dielov, bez dokladania faktúry za opravu, kedy sa oprava vykonáva svojpomocne) a stanovila výšku škody na vozidle vo výške 2.246,54 eur, pričom do oznámenia o poistnom plnení likvidátor uviedol nasledovné zdôvodnenie poskytnutého plnenia: „Poškodenie motorového vozidla pri dopravnej nehode. Výpočet výšky poistného plnenia rozpočtom (svojpomocná oprava). Do poistného plnenia zahrnutá normohodina prác vo výške 10,- eur s DPH ako primerané náklady na opravu rozpočtom a 20 % optimalizácia z cien dielov, nakoľko neboli doložené účtovné doklady preukazujúce použitie nových a originálnych náhradných dielov pri oprave. V prípade doloženia faktúry za opravu vozidla, poisťovňa pristúpi k možnosti prehodnotenia výšky poistného plnenia.“ Dňa 11.01.2022 bolo v prospech žalobcu poukázané plnenie vo výške 2.246,54 eur. Vo vzťahu k žalobcom uplatňovanej škody poznamenal, že prílohou odborného vyjadrenia neboli ceny autorizovaných opravovní, z ktorých by bolo možné získať priemer a znalec vychádzal len z údajov, ktorý mu predložil zadávateľ posudku, pričom ani tento nebol prílohou odborného vyjadrenia, preto žalovaný označil odborné vyjadrenie za nepreskúmateľné a v rozpore s § 18 v spojení s § 17 Zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch v platnom znení (ďalej len „zákon o znalcoch“). Rovnako neakceptoval ani náklad na jeho vypracovanie vo výške 275,- eur. V kontexte na znenie Čl. 1 ods. 3 Zmluvy o postúpení pohľadávky žalovaný s ohľadom na uplatňovanú výšku pohľadávky, ako aj s uplatňovaním nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, poukázal na znenie § 525 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len „OZ“) a súvislosti s uvedeným vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Uviedol pritom, že skutočnosť, že poškodený postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 25.01.2022 na žalobcu, nebráni žalovanému použiť námietky, ktoré mal voči poškodenému, aj voči žalobcovi. Poznamenal, že bolo otázne, za akú výšku odplaty, keďže tento údaj v zmluve o postúpení pohľadávky nebol v článku 1 bod 3. uvedený, bola pohľadávka z poškodeného na žalobcu postúpená. Z dôvodu, že ak by odplata v prospech poškodeného ako postupcu predstavovala čiastku 2.246,54 eur a následne by žalobca ako postupník žiadal od žalovaného vyššie plnenie, uvedené žalovaný označil za nekalé obchodné praktiky, ktoré z jeho pohľadu nemôžu požívať právnu ochranu. V súvislosti s vyššie uvedeným preukázaním výšky škody odkázal na rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 6Cob/44/2019.

4. Žalobca s podaným odporom nesúhlasil. Nestotožnil sa s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, na ktorý poukázal žalovaný. Vznesenie námietky nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu po úhrade škody rozpočtom považoval za nedôvodné. Upozornil, že zákon o PZP ani OZ náhradu skutočnej škody „rozpočtom“ nepozná a nie je ani v jednom z právnych predpisov určený spôsob takého výpočtu, t. j. išlo o konanie žalovaného v rozpore s platnými právnymi predpismi. Uviedol, že poškodený nemá predstavu, či takýto spôsob výpočtu postačuje na opravu. Žalobca predložil faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 30.09.2021, za opravu predmetného motorového vozidla. Záverom dodal, že skutočnosť, že motorové vozidlo bolo riadne opravené bola zrejme aj z verejne dostupného výpisu STK a EK na webe www.stkonline.sk, keď po zadaní konkrétneho EČV bolo preukázané že motorové vozidlo bolo opravené a dňa 08.12.2021 prešlo STK a EK, a je riadne schopné prevádzky na pozemných komunikáciách.

5. Vo vzťahu k žalobcom predloženej Dohody o započítaní vzájomných pohľadávok zo dňa 25.1.2022, ktorou sa snažil preukázať aktívnu vecnú legitímáciu v spore, žalovaný vo svojom následnom vyjadrení uviedol, že túto rozporuje, čím rozporuje aj aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore, nakoľko z doloženej dohody nebolo zrejme, aké vzájomné pohľadávky sa započítali, keďže pohľadávky žalobcu boli zabielené, čiže z uvedeného nebolo možné zistiť, či k započítaniu vôbec po právnej stránke mohlo dôjsť (či išlo o pohľadávky rovnakého druhu; či nešlo o premlčané pohľadávky; pohľadávky, ktoré nie je možné uplatniť na súde; pohľadávky z vkladov a podobne, kde je započítanie vylúčené, ak sa strany nedohodnú inak; resp. mohlo dôjsť k započítaniu splatnej pohľadávky voči nesplatnej, čo zákon tiež vylučuje). Poukázal tiež na skutočnosť, že zo strany poškodeného nedošlo na jeho strane k zmenšeniu jeho majetkového stavu oproti stavu pred škodovou udalosťou (vzniku škody),

prítom je pre vedenie súdneho sporu potrebné osvedčiť, na základe akého právneho titulu sa žalobca domáha plnenia a táto procesná otázka zatiaľ zo strany žalobcu preukázaná nebola. Uviedol, že v čase, keď sa podpisovala dohoda, žalovaný už na základe splnomocnenia, ktoré poškodený vystavil žalobcovi, plnil v prospech účtu žalobcu dňa 11.01.2022 čiastku vo výške 2.246,54 eur, vyčíslenú rozpočtom podľa požiadavky poškodeného. Pohľadávka žalobcu voči poškodenému v čase započítania tak mohla byť len vo výške 1.136,88 eur, pričom žalovanému nebolo zrejmé, akú pohľadávku mohol mať žalobca voči poškodenému, aby došlo po právnej stránke k započítaniu. Žalovaný prostredníctvom konajúceho súdu žiadal žalobcu o predloženie účtovníctva za rok 2022. Žalovaný predloženie faktúry za opravu č. XXXXXXXXX zo dňa 30.9.2021, ako aj jej vystavenie považoval zo strany žalobcu za účelové, čo odôvodnil tým, že z nej nie je zrejmé, či sa viaže k oprave alebo k inej činnosti žalobcu, nie je špecifikovaná značka motorového vozidla, ktorej sa týka a tým nebola vystavená v súlade so zákonom č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve. Žalovanému tiež nebol zrejmý postup žalobcu, prečo bola pri podávaní žaloby zo strany žalobcu zadávaná požiadavka na vypracovanie odborného vyjadrenia, ktoré bolo vypracované dňa 20.12.2021, prítom dátum dodania služby bol na faktúre 03.09.2021 a faktúra bola žalobcom pre odberateľa - poškodeného, vystavená dňa 30.09.2021 s odloženou splatnosťou do dňa 06.10.2021. Ceny náhradných dielov, uvedené vo faktúre, pri tom nekorešponovali s cenami náhradných dielov, uvádzanými v odbornom vyjadrení, pričom bolo zarážajúce, že ceny vo faktúre, ktorá bola vystavená dňa 30.09.2021 boli vyššie ako ceny dielov udávané v odbornom vyjadrení zo dňa 21.12.2021, keď znalec, vychádzajúc z kalkulačného programu Audatex stanovil náklady na náhradné diely nižšie ako žalobca. Doplnil tiež, že žalobca cenu náhradných dielov vo faktúre stanovil vo výške 2.286,86 eur bez DPH, pričom pôvod predmetných dielov nebol vôbec známy a ich nadobudnutie žalobca vôbec nepredložil. Záverom žalovaný podotkol, že podľa výpisu z Obchodného registra má žalobca v predmete činnosti uvedené: „údržba motorových vozidiel bez zásahu do motorickej časti vozidla,“ to oprávňuje žalobcu k úkonom, súvisiacim len s údržbou vozidla, čiže uvedené oprávnenie neumožňuje opravy motorových vozidiel, ako ani o nich účtovať v účtovníctve.

6. Žalobca v následnom vyjadrení uviedol, že žalobca a postupca postupovali podľa ustanovenia § 581 ods. 3 OZ, čo nie je v rozpore s platným právnym poriadkom, pričom odkázal na rozsudky Krajských súdov sp. zn. 7Co/113/2020, 7Co/123/2020, 4CoB/228/2019, 9Co/97/2021. K navrhovaným dôkazom zo strany žalovaného na predloženie účtovníctva žalobca uviedol, že faktúra je riadne vedená v účtovníctve, má všetky náležitosti a žalovaný ju nerozporoval, preto bol jeho návrh irelevantný a nemá spojitosť s daným nárokom. K argumentácii žalovaného ohľadom faktúry a znaleckého posudku uviedol, že keďže mu bolo podozrivé, že žalovaný vyčíslil škodu na vozidle iba na sumu 2.246,54 eur, pričom žalobca vystavil faktúru na 3.383,42 eur, chcel vedieť, či nespravil vo faktúre chybu. Závery v posudku však potvrdili fakturovanú cenu, resp. bolo potvrdené, že fakturovaná cena je trhovou cenou. Ako bolo možné vidieť, žalobca nefakturoval 9 položiek, a to náhradné diely súvisiace s výmenou zadných skiel. Z uvedeného mohlo byť evidentné, že žalobca vystavil faktúru skôr, ako sa oboznámil so závermi znaleckého posudku. Následne vyvrátil obavy o účelnom „vystavení“ faktúry, čomu svedčili aj sumy fakturované žalobcom, ktoré boli nižšie ako sumy v znaleckom posudku. K vyšším cenám za náhradné diely podotkol, že v znaleckom posudku boli ceny bez DPH. Žalobca, aj keď nie je platcom DPH, tak nakupuje dané diely s DPH od svojich dodávateľov. Uviedol tiež, že činnosti, iné ako údržba vozidla, bez zásahu do motorickej časti, boli dodávané subdodávkou. Žalobca tiež nevidel dôvod na výsluch poškodeného, nakoľko všetko vyplývalo z listín a z predložených dôkazov.

7. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie výsluchom svedka V., oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Z obsahu správy o nehode vyplývalo, že dňa 19.07.2021 vznikla škodová udalosť na vozidle EČV: A (vozidlo poškodeného), ktorého majiteľom v čase vzniku škody bol W. V., nar. XX.XX.XXXX (poškodená osoba). Škoda vznikla v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla EČV: A (vozidlo škodcu), ktoré v čase vzniku udalosti viedol M. M., nar. XX.XX.XXXX, ktoré nemalo uzatvorené žiadne povinné zmluvné poistenie za škody pri prevádzke motorového vozidla. Z obsahu Oznámenia o škodovej udalosti, Zápisu o poškodení motorového vozidla a zo zhodných tvrdení strán sporu a z výpovede svedka vyplývalo, že ku škodovej udalosti došlo dňa 19.07.2021 tak, že vozidlo škodcu EČV: A ktoré v čase vzniku udalosti viedol M. M., nedobrzdilo a narazilo do zadnej časti vozidla EČV: A poškodeného W. V., čím vznikla škoda. Poškodená osoba a škodca spísali Správu o nehode zo dňa 19.07.2021, v ktorom vlastnoručným podpisom škodca M. M. priznal zodpovednosť za vzniknutú škodu. V. W. ako poškodená osoba, si uplatnil nárok na náhradu škody proti žalovanému: Slovenská kancelária poisťovateľov, ktorý v zmysle

§ 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP náhradu škody, je povinný nahradiť škodu, ktorá vznikla v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, ktoré nemá uzatvorené povinné zmluvné poistenie (Uplatnenie nároku zo dňa 12.10.2021).

9. Súd prvej inštancie uviedol, že nebolo sporné, že poverený poisťovateľ za žalovaného dňa 16.08.2021 vyhotovil zápis o poškodení vozidla - (zápis o obhliadke zo dňa 16.08.2021, t. j. vykonal prvotné likvidačné úkony (obhliadku poškodení vozidla) a poisťovateľ poverený likvidáciou škody (Kooprativa poisťovňa a.s.) ukončil likvidáciu poistnej udalosti dňa 10.01.2022 a uhradil sumu vo výške 2.246,54 eur (list zo dňa 11.01.2021 adresovaný AIDER Slovensko s.r.o.). Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky vyplývalo, že postupca V. W., postúpil ako poškodená osoba dňa 25.01.2022, uvedenou zmluvou o postúpení pohľadávky, všetky svoje práva a nároky vyplývajúce z predmetnej poistnej udalosti na postupníka AIDER Slovensko s.r.o. (žalobcu). O postúpení pohľadávky bol žalovaný informovaný: Slovenská kancelária poisťovateľov, poškodeným V. W., a to listom „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ zo dňa 25.01.2022. Žalobca k návrhu na vydanie platobného rozkazu pripojil znalecký posudok XXX/XXXX (č. I. 20) ktorý si nechal vypracovať znalcom v odbore doprava cestná Ing. V. Q., za účelom preukázania výšky škody na poškodenom vozidle EČV: A ktorá vznikla dňa 19.07.2021. Objednávateľ posudku predložil znalcovi fotodokumentáciu poškodenia vozidla VW Caddy EČV: A.-XXXUL, z fotodokumentácie znalec posúdil rozsah poškodenia vozidla, skonštatoval, že technicky zodpovedá poškodeniu uvádzanému v Zápise o poškodení vozidla zo dňa 16.08.2021 - číslo škodovej udalosti: XX.XXXXX.XXXXXXX.X. Záverom znaleckého posudku znalec uviedol: „Na základe žiadosti o odborné vyjadrenie od zadávateľa je úlohou znalca vypočítať náklady na opravu vozidla VW Caddy EČV: A.-XXXL., ktoré je nevyhnutné vynaložiť zo strany poškodeného, na odstránenie následkov udalosti vzniknutej v cestnej premávke, ku ktorej došlo dňa 19.07.2021 a na ktorom bol rozsah poškodenia stanovený poisťovňou AXA poisťovňa, a.s. formou zápisu o poškodení vozidla zo dňa 16.8.2021 - číslo škodovej udalosti: XX.XXXXX.XXXXXXX.X Vypočítajte náklady na opravu podľa zápisu o poškodení vozidla zo dňa zo dňa 16.8.2021 - číslo škodovej udalosti: XX.XXXXX.XXXXXXX.X pri dodržaní ceny náhradných dielov a ceny práce podľa autorizovaného servisu k rozhodnému dátumu. Pri výpočte nákladov na opravu zohľadnite aj rozsah poškodenia podľa dodanej fotodokumentácie a cenu práce oznámenú zadávateľom,“ t. j. záver, že výška škody na vozidle EČV: A.-XXXL. ku dňu 19.07.2021, predstavuje sumu vo výške 3.617,06 eur s DPH. Žalobca za vypracovanie znaleckého posudku uhradil znalcovi sumu vo výške 275,- eur. Žalovaná suma uplatnená v návrhu na vydanie platobného rozkazu predstavovala rozdiel medzi skutočnou výškou škody 3.617,06 eur a už vyplateným poistným plnením 2.246,54 eur.

10. Z výpovede svedka V. W. (poškodeného) okrem iného, vyplývalo, že sa so štatutárnym zástupcom žalobcu pozná cez jeho kolegu. K škodovej udalosti uviedol, že stál na červenej, do neho zozadu nabúrало motorové vozidlo Renault, má k dispozícii aj fotky v telefóne. Dohodli sa (poškodený a škodca), vymenili si osobné údaje s tým, že si zavolajú, nahlásia poistnú udalosť do poisťovne, mesiac škodcovi poškodený volal, asi dvakrát, lebo mu škodca sľúbil, že to už nahlási. Potom poškodený chodil do poisťovni, aby zistil, či poistnú udalosť škodca nahlásil, ale zistil, že nenahlásil, tak oslovil svojho známeho, ktorý to riešil cez štatutárneho zástupcu žalobcu, lebo poškodený dospel k presvedčeniu, že by to sám nedokázal vyriešiť. Potvrdil, že bol v poisťovni Generali, ale už nevedel presne uviesť a ani to, či mu žalobca s vybavovaním pomáhal. Potvrdil, že prišiel do firmy žalobcu a tam to spísali. Svedok vypovedal, že poistnú udalosť potreboval rýchlo vyriešiť, auto používa na podnikanie, mesiac čakal, kým sa to celé rozbehne, potvrdil, že sa nevedel dohodnúť so škodcom, čo do neho nabúrало, keď tvrdil, že všetko nahlásil, svedok sa nevedel pohnúť, lebo v poisťovni nemali nič nahlásené. Potvrdil, že mal motorové vozidlo opravené v servise, názov servisu uviesť nevedel. Či obdržal faktúru za opravu si nepamätal, predpokladal, že nie, že to dal riešiť štatutárnemu zástupcovi žalobcu, nepamätal si výšku nákladov na opravu. Potvrdil podpísanie zmluvy o postúpení tejto pohľadávky na žalobcu u žalobcu v kancelárii. Svedok nevedel uviesť akú vysokú pohľadávku na žalobcu postúpil, potvrdil, že pohľadávku mu dal na to, aby mal auto opravené čím skôr. Svedok po nahliadnutí do zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.01.2022 a dohody o započítaní potvrdil, že podpis na zmluvách je jeho.

11. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 4 ods. 7, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP, § 442 ods. 1, § 524 ods. 2, § 529 ods. 1, § 580, § 581 ods. 3, § 823, § 799 ods. 2, ods. 3, § 517 ods. 1 ods. 2 OZ.

12. Následne súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle platnej judikatúry sa pod pojmom skutočná škoda považujú všetky náklady, ktoré nielenže boli vynaložené na odstránenie následkov škody, ale aj tie, ktoré ešte neboli vynaložené. Náhrada škody má predstavovať „náhradu nákladov potrebných k tomu, aby si poškodený uviedol vec do stavu pred poškodením.“ Výšku peňažnej náhrady vyjadrujúcu náklady na uvedenie do pôvodného stavu, je preto treba zistiť a stanoviť objektívne a nezávisle na náhodných okolnostiach nesúvisiacich so škodnou udalosťou. Opravou sa sleduje taká zmena poškodenej veci, ktorá vedie k nadobudnutiu pôvodných vlastností, ktoré mala pred vznikom škody. Za skutočnú škodu (§ 442 ods. 1 OZ) treba považovať aj náklady, ktoré ešte neboli skutočne vynaložené, avšak sú nevyhnutné pre uvedenie veci do stavu pred škodovou udalosťou. Žalovaný ukončil likvidáciu dňa 10.01.2022, a teda termín splatnosti nastal dňa 25.01.2022 (na základe splnomocnenia zo dňa 06.08.2021, ktoré poškodený vystavil žalobcovi, žalovaný plnil v prospech účtu žalobcu dňa 11.01.2022 čiastku vo výške 2.246,54 eur vyčíslenú rozpočtom podľa požiadavky poškodeného).

13. Za spornú súd prvej inštancie označil otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danom konaní a tiež výšku škody.

14. Následne dospel k záveru, že žalobca v danej veci nemá aktívnu vecnú legitímáciu domáhať sa náhrady škody. Uviedol, že postúpením pohľadávky postupca V. W. síce prestal byť veriteľom, nakoľko platná Zmluva o postúpení pohľadávky má za následok zmenu v osobe veriteľa, keď nový veriteľ nadobúda nielen postupovanú pohľadávku, ale spolu s ňou tiež aktívnu vecnú legitímáciu na jej uplatnenie a úplný výkon. Postúpenie pohľadávky bolo preukázané zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 25.01.2022, a teda, že poškodený Maroš Peterský ako postupca, odplatne postúpil ako poškodená osoba na žalobcu AIDER Slovensko s.r.o. ako postupníka, všetky svoje práva a nároky vyplývajúce z predmetnej poisťovnej udalosti, a toto bolo potvrdené aj svedkom V. W. (poškodeným), ktorý po nahliadnutí do dokladov potvrdil svoj podpis na nich ako pravý.

15. Z obsahu dohody o započítaní vzájomných pohľadávok zo dňa 25.01.2022 však vyplývalo, že W. V. a AIDER Slovensko s.r.o. uzatvorili predmetnú dohodu. Podľa čl. I. Pohľadávka zmluvnej strany č. 2 voči zmluvnej strane č. 1: 3383,42 eur. Podľa čl. II. Pohľadávka zmluvnej strany č. 1 voči zmluvnej strane č. 2: 3383,42 eur. V súlade s ustanovením § 580 OZ si účastníci tejto dohody započítali svoje vzájomné pohľadávky v rozsahu, v akom sa vzájomne kryjú, t. j. 3.383,42 eur. Žalobca AIDER Slovensko s.r.o. nie je v spore aktívne vecne legitimovaný, nakoľko uvedenou dohodou o započítaní pohľadávok zo dňa 25.01.2022 sa tieto pohľadávky vzájomne kryli a zanikli, pričom návrh na vydanie platobného rozkazu bol podaný na Okresný súd Banská Bystrica dňa 17.06.2022, a teda žaloba bola podaná po zániku týchto pohľadávok započítaním. Vysvetlil, že ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

16. Záverom súd prvej inštancie dodal, že ak by aj žalobca preukázal aktívnu vecnú legitímáciu v danom konaní, s prihliadnutím na oznámenie škodovej udalosti k PZP bod 9. doplňujúce informácie poškodenej osoby bolo preukázané, že uplatnenú výšku škody žalovaný plnil „rozpočtom“ na základe tejto písomnej požiadavky poškodeného v závislosti od rozsahu poškodenia. Bola vykonaná oprava poškodeného motorového vozidla, ale poisťovni nebola predložená riadna faktúra za opravu v procese likvidácie a faktúra č. 20210910, ktorá bola doložená v priebehu súdneho konania. Po oboznámení sa s jej obsahom faktúra neuvádza, akému vozidlu sa oprava realizovala (EČV) a táto faktúra vychádzala z odborného vyjadrenia č. XXX/XXXX, ktoré vypracoval Ing. Q., v závislosti od hodnoty náhradných dielov a hodnoty normohodiny, aké si účtuje autorizovaný servis a výsledky z tohoto odborného vyjadrenia boli následne uvedené do uvedenej faktúry č. XXXXXXXX za opravu. To, že pri oprave boli použité originálne náhradné diely a ich dodanie nebolo žalobcom preukázané žiadnym listinným dôkazom. V neposlednom rade súd prvej inštancie poukázal aj na svedeckú výpoveď V. W. ako poškodeného, ktorý okrem iného vypovedal, že „oprava sa vykonávala pri Slovnafte,“ pričom žalobca, ktorý ako servis vystavil faktúru č. XXXXXXXX za opravu bez uvedenia EČV, má nielen iné miesto podnikania, ale podľa výpisu z obchodného registra žalobca nemá v predmete činnosti oprávnenie na vykonávanie opravy v takomto rozsahu, a preto nebolo zrejmé, za akú opravu bola faktúra vystavená.

17. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd prvej inštancie vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v konaní úspech, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania zodpovedajúci pomeru jeho úspechu vo veci.

18. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) CSP. Uviedol, že podľa zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2022, bol predmetom postúpenia nárok poškodeného voči žalovanému spočívajúci v náhrade škody spôsobenej škodovou udalosťou č. LA XXXXXX zo dňa 19.07.2021, a práve tento nárok bol predmetnou zmluvou postúpený žalobcovi. Bol postúpený konkrétny nárok na náhradu škody. Predmetom postúpenia nebol dlh poškodeného voči žalobcovi z titulu opravy poškodeného motorového vozidla. Pohľadávku poškodeného na náhradu škody nemožno zamieňať so záväzkom poškodeného, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s opravou poškodeného motorového vozidla. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetných faktúr započítaním, nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 OZ či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky tak mala spôsobiť predmet postúpenia a išlo o platný právny úkon a práve touto zmluvou preukázal žalobca aktívnu vecnú legitimáciu. Tiež dodal, že okamihom stretnutia oboch nesplatených pohľadávok a okamihom ich zániku je okamih účinnosti právneho úkonu smerujúci k započítaniu, teda okamih vzniku (účinnosti) dohody o započítaní vzájomných pohľadávok. Ide pritom v zmysle § 580 OZ v spojení s § 581 OZ o platné započítanie. Poukázal pri tom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Odo/1143/2004. Mal za to, že na základe započítania tak zanikla pohľadávka žalobcu voči poškodenému, ktorá vznikla zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s opravou poškodeného motorového vozidla. Nedošlo ale k zániku pohľadávky na náhradu škody voči žalovanému. Poukázal v posúdení aktívnej legitimácie v obdobných prípadoch na rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/94/2020, sp. zn. 41Cob/91/2019, sp. zn. 41Cob/33/2020, sp. zn. 41Cob/103/2019, sp. zn. 41Cob/112/2019, sp. zn. 43Cob/81/2019, rozhodnutia Krajského súdu Žilina sp. zn. 7Co/113/2020, sp. zn. 7Co/123/2020, sp. zn. 9Co/97/2021, sp. zn. 14Cob/70/2021, sp. zn. 13Cob/26/2021 a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/228/2019. Mal za to, že je možné jednoznačne uviesť, že sa jedná o ustálený právny záver otázky týkajúcej sa vecnej legitimácie strán sporu v konaniach rovnakého typu. Žalobca tiež poukázal na konštantnú judikatúru, že nárok na náhradu škody vzniká momentom stretu vozidiel, čo v danej veci nebolo sporné, nakoľko už týmto momentom dochádza k zníženiu majetkového prospechu poškodenej osoby, nie až úhradou nákladov za opravu poškodeného motorového vozidla. Mal za to, že posúdenie nároku žalobcu zo strany súdu prvej inštancie bolo v rozpore s právnym posúdením a aj s logikou, keďže súd prvej inštancie uviedol, že ak dôjde k poškodeniu motorového vozidla pri škodovej udalosti (v rámci PZP) a poškodená osoba nezaplatí za opravu, lebo si so servisom medzi sebou započítajú záväzky, tak žiadna škoda nevznikla, a škodca (resp. osoba, ktorá ma za neho plniť v rámci PZP) nemusí nikomu uhrádzať skutočnú škodu. Vo vzťahu k posúdeniu škody na motorovom vozidle žalobca uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol arbitrárne, nie je možné zistiť, z čoho súdu vyplynulo, že výsledky odborného posúdenia Ing. Janca boli použité vo faktúre za opravu poškodeného motorového vozidla. Vystavenie faktúry nie je ani predmetom sporu, ale náhrada škody na motorovom vozidle, pričom žalobca predložil odborné posúdenia znalca Ing. Q., v zmysle ktorého si uplatnila rozdiel medzi výškou škody vyčíslenou znalcom a plnením žalovaného. Žalobca v konaní predložil aj faktúru za opravu v sume 3.383,42 eur fakturovanú poškodenému p. W.. Rozdiel medzi fakturovanou a uhradenou sumou podľa faktúry za opravu je v čiastke 1.136,88 eur. Z oboch dokladov (odborného vyjadrenia znalca aj faktúr) vyplýva, že výška škody na poškodenom motorovom vozidle je podstatne vyššia ako uhradil žalovaný. Poškodený má nárok na náhradu škody v celom rozsahu a tento stav mu bol vnútený. Nie je možné, aby sa žalovaný odvolával iba na skutočnosť, že poškodený žiadal uhradiť škodu rozpočtom, nakoľko v tomto prípade nevie ako žalovaný rozhodne, čo uzná a v akej výške. Náhradu škody rozpočtom zákon o PZP, ani Občiansky zákonník nepozná a za skutočnú výšku škody je možné považovať odborné posúdenie znalcom, ako aj faktúru za opravu, pričom sám poškodený pri výsluchu uviedol, že motorové vozidlo bolo opravené (v servise niekde pri Slovnafte). V konaní nebolo sporné kto opravoval vozidlo. Žalobca vykonával opravu motorového vozidla aj formou subdodávky, opravené motorové vozidlo bolo na STK, teda boli splnené podmienky relevantnej a odbornej opravy a skutočnosť, či žalobca má alebo nemá oprávnenie predmet činnosti oprava motorových vozidiel a či má alebo nemá zapísanú prevádzku, keďže bolo opravované mimo sídla žalobcu nie je predmetom tohto konania. Z výsluchu svedka - poškodeného p. W. je zrejmé, že si toho po niekoľkých rokoch od škodovej udalosti veľa nepamätá, potvrdil však že podpis na dokumentoch, teda aj zmluvy o postúpení pohľadávky je jeho, teda pravý a že motorové vozidlo bolo opravené (nakoniec opravu ani žalovaný

nesporoval, iba sa mu zdalo podozrivé, že faktúra za opravu nebola predložená skôr ako v samotnom súdnom konaní.) Žalobca má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Faktúra č. XXXXXXXXX za opravu motorového vozidla má všetky náležitosti, je adresovaná poškodenému a skutočnosť, že opravca vo faktúre č. XXXXXXXXX neuviedol EČV, nemôže ísť na škodu poškodeného.

19. Žalovaný sa s argumentáciou žalobcu v odvolaní nestotožnil. Bol názoru, že súd prvej inštancie náležite posúdil skutkový stav, vykonal stranami navrhnuté dôkazy a prejednávajúcu vec správne právne posúdil. Tiež bol názoru, že samotný inštitút „započítania“ je jedným zo spôsobov, resp. jedna z foriem zániku záväzkov. Avšak spôsob zániku záväzku „započítaním“ nemožno stotožňovať so spôsobom zániku záväzku „splnením.“ Dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok nemožno považovať za dohodu o spôsobe úhrady faktúry za opravu č. XXXXXXXXX zo dňa 30.9.2021, poškodeným, či za dohodu o spôsobe úhrady odplaty za postúpenie pohľadávky žalobcom, ale možno ju považovať len za dohodu o zániku záväzku na zaplatenie Faktúry za opravu č. XXXXXXXXX zo dňa 30.9.2021 a zániku záväzku na úhradu za postúpenie pohľadávky iným spôsobom ako splnením, pričom podotkol, že obdobný názor zaujal v skutkovo odlišnej veci, napríklad aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí zo dňa 23.08.2023, sp. zn. 4Obdo/30/2022. Nakoľko záväzok poškodeného voči žalobcovi vyplývajúci z faktúry za opravu č. XXXXXXXXX zo dňa 30.9.2021, mal zaniknúť na základe započítania, t. j. iným spôsobom ako splnením, resp. reálnym poskytnutím finančných prostriedkov zo strany poškodeného, tak žalovaný mal za to, že na strane poškodeného nemôže ani existovať žiadna škoda v podobe nákladov vynaložených na opravu poškodeného vozidla. Na podporu svojej argumentácie poukázal aj na argumentáciu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v jeho rozhodnutí zo dňa 19.08.2023, spi. zn. 5MObdo/5/2012. Okrem vyššie uvedeného bol žalovaný názoru, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 25.1.2022 v takom znení, ako bola žalobcom predložená, bola v zmysle svojich ustanovení v rozpore s dobrými mravmi a ustanoveniami OZ, keď sa poškodený - postupca vzdal svojich budúcich práv na náhradu škody, súvisiacich s dopravnou nehodou zo dňa 19.07.2021. Takýto spôsob, akým v sporoch vedených na rovnakom alebo podobnom skutkovom základe žalobca zakladá svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, žalovaný označil za právne nezmyselný a žalobcom uvádzanú judikatúru krajských súdov, ktorá takýto spôsob zakladania aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu odobruje, považoval aj vo svetle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.08.2023, sp. zn. 5MObdo/5/2012, za prekonanú a neudržateľnú. V kontexte predloženého zoznamu krajských súdov, na ktoré sa žalobca odvolával, žalovaný upozornil, že sa jednalo o prípady, kde predmetom sporu boli nároky spojené s prenájomom náhradného vozidla v dôsledku škody na vozidle, ktorú spôsobil povinne zmluvne poistený u žalovaného, teda sa jednalo o skutkovo iné nároky, ako v prejednávanom prípade. Žalovaný zotrval aj na tom, že žalobcom uplatňovaná výška plnenia je nepreukázaná. Uviedol, že škoda, ktorú si žalobca v konaní uplatňoval, sa javila ako škoda hypotetická, keďže jej výška nebola doložená žiadnym relevantným dokladom, napríklad riadnou faktúrou za opravu.

20. Žalobca v následnom vyjadrení namietal, že žalovaným uvedený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/30/2022, nerieši žalovaným uvádzané právne skutočnosti, ale vyjadroval sa k preukázaniu úmyslu dlžníka ukrať úspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka a ukracujúcemu právnomu úkonu podľa § 60 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. V predkladanom uznesení sa ani len okrajovo nezaoberal otázkou započítania pohľadávok vo vzťahu k náhrade škody, resp. k vzniku škody v majetkovej sfére poškodeného a rovnako z neho nevyplývalo, že by nárok na náhradu škody poškodenému nevznikol, pokiaľ dôjde k úhrade formou započítania vzájomných pohľadávok. Práve naopak, závery v predmetnom rozhodnutí potvrdzovali to, že zápočet pohľadávok, aj keď je súčasťou kúpnej zmluvy, je nutné tento zápočet posudzovať samostatne, ako samostatný právny úkon. Uviedol tiež, že rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5MObdo/5/2012, na ktorý poukázal žalovaný, nebolo možné dohľadať. Bez ohľadu na to, žiaden rozsudok, na ktorý žalovaný poukázal neobsahuje záver o tom, že by škoda poškodenému nevznikla tým, že sa započítajú vzájomné záväzky. Vo vzťahu k oprave poškodeného motorového vozidla a faktúre za opravu žalobca uviedol, že žalovaný nedoložil žiaden opačný dôkaz, ktorým by vyvrátil, že predmetná faktúra nepatrila danému vozidlu a danej oprave. Poznamenal, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že faktúra vychádza z odborného vyjadrenia č. 103/2021, ktoré vypracoval Ing. Q., v závislosti od hodnoty náhradných dielov a hodnoty normohodiny, aké si účtuje autorizovaný servis a výsledky z tohoto odborného vyjadrenia boli následne uvedené do uvedenej faktúry č. XXXXXXXXX za opravu. Z uvedeného sa potom argumentácia ako žalovaného tak aj súdu prvej inštancie javila ako nelogická, ak na jednej strane uviedol, že nebolo možné stotožniť faktúru s opravou

vozidla a v zapätí uviedol, že údajne faktúra bola vypracovaná na základe odborného vyjadrenia p. Ing. V. Q.. Mal za to, že uvedené sa priecilo logike, keďže v odbornom vyjadrení bolo presne špecifikované vozidlo, škodová udalosť, rozsah škody.

21. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), vo veci nariadil pojednávanie, nakoľko bolo potrebné zopakovať a doplniť dokazovanie, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je sčasti dôvodné.

22. Žalobca namieta v odvolaní nesprávne posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že tu nie je daná aktívna legitímácia žalobcu, nakoľko došlo ku zániku pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, a to započítaním. Odvolací súd sa s daným záverom súdu prvej inštancie, a teda posúdením otázky aktívnej vecnej legitímácie, nestotožňuje. Odvolací súd má za to, že zmluvou o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu všetkých práv a nárokov voči dlžníkovi Slovenská kancelária poisťovateľov, vyplývajúce zo škodovej udalosti č. LA XXXXXX zo dňa 19.07.2021, ako je definovaná v čl. I. bod 2. zmluvy. Zároveň medzi účastníkmi zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k vysporiadaniu záväzku medzi poškodeným a žalobcom, ktorý vykonal opravu vozidla poškodeného vo forme započítania vzájomných pohľadávok (ceny za opravu a odplaty za zmluvné postúpenie (budúcej) pohľadávky). Odvolací súd poukazuje na to, že predmetom postúpenia môže byť aj pohľadávka budúca, t. j. taká, ktorá v čase uzavretia zmluvy ešte neexistuje a má vzniknúť v budúcnosti. K postúpeniu je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná, aj pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky. Ak poškodený postúpil budúcu pohľadávku titulom náhrady škody, započítaním pohľadávok došlo fakticky k úhrade faktúry a k vzniku nároku na náhradu škody žalobcovi voči žalovanému. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie, započítaním predmetných pohľadávok nedošlo k zániku pohľadávky, ktorú už nemožno voči žalovanému vymáhať, došlo k zániku záväzku poškodeného na zaplatenie opravy motorového vozidla žalobcovi, súčasne však vznikla pohľadávka voči žalovanému ako poisťovateľovi škodcu, na náhradu škody titulom vzniku nákladov na opravu motorového vozidla. Predmetom postúpenia bol nárok poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý vznikol voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Z ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. je zrejmé, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Právny nástupca poškodeného si na základe platnej zmluvy o postúpení pohľadávky v konaní uplatňoval žalovanou (poisťovňou) nevyplatenú sumu, ktorá zodpovedala nákladom za opravu vozidla, ktoré poškodenému vznikli. Stav, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu), zavinil klient žalovanej. Neobstojí argument, že poškodený nemohol postúpiť pohľadávku, nakoľko nebol majiteľom pohľadávky titulom náhrady škody, keďže neuhradil faktúru za opravu motorového vozidla. Odvolací súd má za to, že zmluva o postúpení pohľadávok je platným právnym úkonom. Nespochybnou vôľou poškodeného a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť tak, že zmluvou o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky - nároku na náhradu škody voči poisťovni a súčasne došlo aj k započítaniu fakturovanej sumy za opravu vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky. Striktný prístup k výkladu práva, ktorý požaduje, aby poškodený v prvom kroku uhradil žalobcovi sumu za opravu motorového vozidla a ten mu ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému uhradil rovnakú sumu, tie isté peniaze, nie je dôvodný. V jednoduchosti zhrnuté, odvolací súd nevidí dôvod, aby bol poškodený, ktorý musel dať opraviť vozidlo v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej osobou poistenou u žalovaného, bol nútený najprv uhradiť faktúru za opravu vozidla žalobcovi, a po jej úhrade si uplatniť nárok na škodu u žalovaného a až potom by mohol nárok na úhradu škody spočívajúcej v nákladoch na opravu vozidla postúpiť žalobcovi. Pri takomto postupe by bol poškodený nútený mať peniaze na opravu vozidla, ak ich nemá, nútený si zrejme požičať peniaze, čo ide proti zmyslu zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalovaný, to čo je povinný uhradiť za škodcu poškodenému, v dôsledku postúpenia pohľadávky uhradí žalobcovi.

23. K uplatnenej výške škody, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že predložená faktúra za opravu vozidla poškodeného nie je relevantným dôkazom. Odvolací súd dospel k záveru, že predložená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 30.09.2021, spolu aj s inými dôkazmi, a to výpoveď poškodeného, záznam o udelení STK, dostatočne preukazujú, že bola na vozidle poškodeného oprava reálne vykonaná a táto bola účtovaná v sume 3.383,42 eur. To, že na faktúre absentuje uvedenie ŠPZ vozidla neznamená také spochybnenie faktúry, že by na ňu nebolo možné vôbec prihladať. Na

faktúre je jasne uvedený odberateľ - poškodený, z položiek uvedených na faktúre vyplýva, že ide o poškodenia identifikované na vozidle poškodeného, časovo vykonanie opravy tiež zodpovedá tomu, že išlo o opravu vozidla poškodeného v dôsledku v žalobe uvedenej nehody. Poistený má nárok na náhradu skutočnej škody, ktorá spočíva v nákladoch na uvedenie vozidla do predošlého stavu, stavu pred nehodou, teda nákladov na vykonanie opravy vozidla. To, že pri vyplnení tlačiva - oznámenie o škodovej udalosti k PZP poškodený zaškrtol, že chce plnenie rozpočtom, neznamena, že sa vzdal práva na náhradu skutočnej škody a nevylučuje to, aby poisťovňa uhradila sumu nie podľa rozpočtu, ale sumu reálne vykonanej opravy. Rovnako poškodený potvrdil, že motorové vozidlo dal po nehode opraviť. To, že vozidlo bolo opravené, podporuje aj fakt, že dňa 08.12.2021 prešlo STK. Nie je podstatné ani, či celú opravu reálne vykonal žalobca, ktorý vystavil faktúru za opravu, nakoľko ako uviedol, nie je vylúčené, že tú časť opravy na vykonanie ktorej nemá oprávnenie, mohol vykonať cez subdodávateľa. Nemožno ani od poškodeného požadovať, aby preukazoval či servis, ktorý vykonal opravu a účtoval cenu za náhradné diely, skutočne takéto diely a za účtovanú sumu použil. Žalovaný vyslovil pochybnosť o fakturovanej cene za diely s poukazom na odborný posudok, ktorý predložil žalobca, avšak rozdiel v cene dielov uvedených v tomto odbornom posudku a na faktúre je spôsobený tým, že odborný posudok uvádza ceny bez DPH, ako ozrejmil žalobca. Cena fakturovanej opravy v podstate korešponduje aj so záverom odborného posudku, ktorý sa vyjadroval k cene opravy vozidla poškodeného. Na druhej strane cena stanovaná rozpočtom je výrazne nižšia ako cena opravy určenej na faktúre, či uvedená v odbornom posudku.

24. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca predloženou faktúrou a aj ostatnými uvedenými dôkazmi preukázal opravu motorového vozidla, ktorej cena činila 3.383,42 eur. Nakoľko poisťovňa hradila sumu 2.246,54 eur ostáva ešte doplatiť sumu 1.136,88 eur. Odvolací súd vychádzal z ceny opravy uvedenej na faktúre č. 20210910, nakoľko táto zodpovedá reálnym nákladom na opravu. Žalobca vychádzal zo sumy opravy určenej odborným posudkom, ktorá bola stanovená na 3.617,06 eur. Odvolací súd preto vo zvyšnej časti nárok zamietol. Odvolací súd nepriznal a zamietol aj požadovaný nárok na náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky v sume 275,- eur, ktorý mal spočívať v nákladoch na vypracovanie odborného posudku. Odvolací súd má za to, že v prípade ak bola vykonaná oprava motorového vozidla a je tu daná faktúra, ktorá predstavuje reálne vynaložené náklady na opravu vozidla, nebolo potrebné dávať následne vypracovať aj odborný posudok na stanovenie ceny opravy. Výdavok na vypracovanie takéhoto posudku preto odvolací súd hodnotí ako bezdôvodný. Úrok z omeškania odvolací súd priznal tak ako bol uplatnený teda vo výške 5 % ročne, čo zodpovedá zákonom stanovenej výške v zmysle § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. Úrok z omeškania odvolací súd priznal odo dňa 26.01.2022, nakoľko týmto dňom došlo k omeškaniu, keď ukončenie prešetrenia poistnej udalosti bolo dňa 10.01.2022. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 263/2022, v ktorom sa riešila práve otázka úrokov z omeškania a okamih omeškania, v prípade, keď poisťovňa po prešetrení poistnej udalosti odmietla s časti plniť, hoci sa v súdnom konaní preukázalo, že odmietnutie plnenia bolo nedôvodné. V rozhodnutí Ústavný súd Slovenskej republiky, okrem iného, uviedol, že ak teda poisťovateľ nesplní právnu povinnosť plniť oprávnenú náhradu škody poškodenému včas a riadne (t. j. v lehote 15 dní po skončení šetrenia), dostáva sa po uplynutí tejto lehoty s plnením náhrady škody do omeškania a poškodenému vzniká nárok uplatňovať si voči poisťovateľovi aj nárok na úrok z omeškania.

25. Z dôvodu, že odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, bolo potrebné rozhodnúť o trovách konania ako odvolacieho tak aj prvoinštančného. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, a to podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca požadoval úhradu istiny vo výške 1.370,52 eur. Na základe rozhodnutia odvolacieho súdu bol priznaný nárok na úhradu 1.136,88 eur, čo činí z celkovej uplatnenej sumy 82,92 %, ktoré znamenajú úspech žalobcu. Neúspech mal teda v 17,08 %. Pomer úspechu žalobcu je potom 65,84 % (82,92 mínus 17,08). Odvolací súd preto priznal žalobcovi podľa úspechu nárok na náhradu trov konania v pomere 65,84 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 10 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Strany sporu majú právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 odsek 2 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).